

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

SESTADIENIS

Nr. 89 (3979)

Anykščiai,

1979 m. rugpjūčio mėn. 4 d.

Kaina 2 kap.

LKP Anykščių rajono komitete

Derliaus nuėmimui sutelktas komunistų ir visų žemdirbių pastangas

LKP Anykščių rajono komiteto biuras apsvaistė klausimą „Atžalyno“ kolūkiečių pirminės partinės organizacijos ir kolūkiečių valdybos darbo, ruošiantis 1979 metų derliaus nuėmimui.

Biuras pažymėjo, kad „Atžalyno“ kolūkiečių pirminė partinė organizacija ir kolūkiečių valdyba, pasitelkusios į pagalbą kitų visuomeninių organizacijų aktyvą, atliko nemažą darbą, kad būtų kuo kruopščiau iš anksto pasiruošta šių metų derliaus nuėmimui ir šių darbų organizuotam atlikimui. Siekiant nuimti derlių 1310 hektarų grūdinių kultūrų plote, kolūkyje tam tikslui buvo atremontuoti ir stropiai paruošti jį apvijus darbuotojai visi 11 kombainų, kurie aprūpinti padidinto praeinamumo priemonėmis, sugulusių jėgų pakelėjais, kombainų reguliavimo ir kombainininkų darbą palengvinančiais prietaisais bei įrankiais. Kolūkyje sukomplektuoti kombainininkų kadrai, iš kurių mechanizatorių sudarytas kombaininis valdyti rezervas.

Tinkamai paruoštos ir užsandarintos šiose srityse grūdų transportavimo priemonės, o naujo derliaus priėmimui gerai paruošti sandėliai, grūdų džiovyklos ir aktyviosios ventiliacijos įrenginiai.

Nors žiemėjimo laikotarpiui kolūkyje, skaičiuojant vienam gyvuliui, sukaupta pašarų daugiau, negu vidutiniškai rajone, tačiau ir jį apvijus metu numatoma dar smarkiai papildyti pašarų atsargas iš šiaudų ir pely. Tam tikslui 6 kombainai dirbs, turėdami pely surinkėjus, naštai bus panaudojama darbuose šiaudų tvarkymo ir dirvų skutimo technika.

Klausimai, susiję su pasiruošimu derliaus valymo darbams ir jų organizavimu, buvo apsvaistyti kolūkiečių pirminės partinės organizacijos susirinkime ir kolūkiečių valdybos posėdyje, tam reikalui sudarytas konkretus, pagrįstas įpatovėčių metodo panaudojimu, derliaus doravimo planas-grafikas, pagal kurį apvijus derbą 8 mechanizuotos grandys. Taip pat sudaryta speciali kombainų gedimų operatyvus šalinimo, techninių priežiūrų atlikimo, kombainų rylinio paruošimo darbai grandis.

Pasiruošimo jį apvijus, komunistų bei liaudies kontrolierių pasiskirstymo atskiruose derliaus nuėmimo baruose klausimai ir kolūkiečių mechanizatorių partinėje bei

liaudies kontrolės grupėse. Visi tiesiogiai gamyboje dalyvaujantys komunistai pasiskirstyti taip, kad partinė įtaka būtų užtikrinta kiekviename apvijus darbuose. Čio bare. Kolegialiam ir operatyviam derliaus nuėmimo darbų organizavimui, darbų kokybės gerinimui, socialistinio lenktyniavimo organizavimui ir kitų svarbių klausimų sprendimui yra sudarytos srityje laikinos jėgų piovimo partinė-komjaunimo-grūdų džiovinimo ir sandėliavimo partinė bei šiaudų doravimo komjaunimo-jauanimo grupės. Jauniems ir mažesnę patirtį turintiems mechanizatoriams šefuoti yra priskirti patvyrę darbo veteranai — globotojai.

Siekiant išvengti derliaus nuostolių, teisingai užkajamuoti nuimta derlių, užtikrinti gerą darbų kokybę, ūkio liaudies kontrolės grupė apvijus darbuose turi sudaryti laikiną iš 7 žmonių postą, į kurio sudėtį įeina 4 TSKP nariai.

LKP Anykščių rajono komiteto biuras savo priimta nutarime pažymėjo, kad „Atžalyno“ kolūkyje yra tinkamai sudaryti ir patvirtinti kombainininkų ir vežančių grūdus nuo kombainų vairuotojų soclenktyniavimo nuostatai, kuriuose numatytos operatyvus kasdieninio ir savaitinio darbo rezultatų susumavimo, lenktyniavimo nugalėtojų materialinio ir moralinio skatinimo priemonės, o lenktyniavimo nugalėtojų darbo įvertinimui, atsižvelgiant į technikos sudėtingumą, bus taikomi atitinkami koeficientai. Numatyta taip pat šiaudų ir pely tvarkytojų, sandėlių bei džiovyklų dirbančiųjų, ražėnų skulėjų soclenktyniavimo ir jų skatinimo sistema. Siekiant užtikrinti lenktyniavimo viešumą, su soclenktyniavimo nuostatais ir darbo apmokėjimo sistema supažindinti visi derliaus nuėmimo darbuose dalyvaujantys žmonės. Be to, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų bei darbo pirmųjų patyrimą numatyta plačiau propaguoti kilnojamoose vaizdines agita-cijos slėduose, leidžiamuose kovos lapeliuose ir sieninėje spaudoje.

Kolūkiečių partinė organizacija ir ūkio valdyba kruopščiai aptarė klausimus, kaip geriau organizuoti kombainininkų palydas į apvijus, būties ir poilsio sąlygas, deramai organizuoti derliaus nuėmimo darbuose trūšian-

bainininkų maitinimo organizavimo reikalus. Visų derliaus doravimo darbų koordinavimui ir jų operatyviam vadovavimui iš žemės ūkio specialistų ir atsakingų ūkio darbuotojų yra sudarytas štabas, o apvijus eigos nušvietimui sudarytas ūkyje prescentro postas.

Tačiau LKP Anykščių rajono komiteto biuras savo nutarime nurodė, kad „Atžalyno“ kolūkyje iki liepos mėnesio pabaigos dar negalutinai užbaigti kombainų užsadarinimo ir derinimo darbai, ne visi dalyvaujantys apvijus žmonės apmokyti saugiu darbo metodu, o prie visų gamybinių objektų dar nėra pilnai sukomplektuoti reikiama gaisrų gesinimo priemonių.

LKP Anykščių rajono komiteto biuras, teigiamai įvertindamas „Atžalyno“ kolūkiečių pirminės partinės organizacijos ir kolūkiečių valdybos atliktą darbą, ruošiantis šių metų derliaus nuėmimui, įpareigojo ūkio valdybą ir partinę organizaciją artimiausiomis dienomis pašalinti šiame nutarime nurodytus trūkumus, toliau didinti komunistų avangardinį vaidmenį, derliaus doravimo savalaikiam ir kokybiškam atlikimui užtikrinti kuo efektyviau panaudoti sudarytą laikiną partinių ir partinių-komjaunimo grupių aktyvios veiklos galimybes, įpatovėčių metodo panaudojimo pranašumus.

Biuras įpareigojo rajono ūkių pirmines partines organizacijas, plačiau pasinaudojant „Atžalyno“ kolūkyje sukaupiu patyrimu, kiekviename žemdirbių kolektyve dar labiau suaktyvinti žemės ūkio darbuotojų soclenktyniavimo sąjūdį kuo didesniais darbo našumui pasiekti, maksimaliai derliaus nuėmimo mašinų pajėgumais panaudooti, dirbančiųjų kūrybinę iniciatyvą ugdyti. Būtinyje visuose rajono ūkiuose užtikrinti, kaip nurodyta nutarime, kad svarbiausiose gamybos baruose būtų sumaniai paskirstytos komunistų ir komjaunuolių jėgos, partinės-komjaunimo grupės, didinamas jų vaidmuo ir atsakomybė, kovojant už savalaikį derliaus sudorojimą ir jo tinkamą išsaugojimą bei užtikrinant grūdų ir kitų augalininkystės produktų pardavimo valstybei planų įvykdymą. Reikia taip pat užtikrinti tinkamas dirbančiųjų darbo, būties ir poilsio sąlygas, deramai organizuoti derliaus nuėmimo darbuose trūšian-

Javapjūtės baruose

Dirba visos grandys

M. Melnikaitės kolūkiečių kombainininkai Jonas Leščius ir Stasys Mackevičius baigia pjauti sėklinius raudonuosius dobilus. Jų pasėliai šiemet labai piktžolėti. Nupjovus 75 hektarus ir prikultą dobilų—žolių mišinį išvalius, tikimasi surinkti 1,5—2 tonas grynos dobilų sėklos. Ji bus nepaprastai reikalinga ateinantį pavasarį. Šio kolūkiečio žemdirbiai užsiai-gi-

no ir baltųjų dobilų sėklos. Dabar šie dobilai nupjauti, sukrauti į žaiginius ir, kai išdžius, bus iškulti kombainais.

Vieni pirmųjų rajone šio kolūkiečio kombainininkai pradėjo kirsti kviečius. Greta apatyrusių kombainų vairuotojų Alanto Musteikio, Stasio Radzevičiaus, Jono Zakarkos ir Juozo Jadzevičiaus varo pradalgį po pradalgio jaunas vaikinai Valentas Padribonis, kuriam ši javapjūtė — pirmoji darbo biografijoje. Su kolūkiečio stipendija baigęs Zarasų kaimo profotechninę mokyklą, šis vaikinai nuo pirmųjų savarankiško darbo dienų pasirodė esąs nagingas mechanizatorius, sugebąs valdyti sudėtingą techniką.

Pjūtis pradžioje negalėjo išvairuoti savojo kombaino į laukus mechanizatorius Jonas Stankevičius, nes šiam buvo subyrėjęs priekinis tiltas. Atsarginis mazgas gautas šią savaitę. Sumontuoti ir sureguliuoti kombainą Jonui padeda dar du įgudę vyrai, ir rytoj jis pasiryžęs išvairuoti pirmuosius pradalgius.

Sustiprėjęs šiemet kolūkyje kombainų užnugaris. Sumontuota 4 tonų per valandą našumo džiovykla. Pjūtis pradžioje ji nebuvo naudojama, o sėkliniai kviečiai džiovinami aktyviaja ventiliacija.

Kvietiniai šiaudai renkami iš pradalgį ir presuojami. Sių jū doravimo technologija nėra paranki, kol orai lietingi. Dar viena bėda — pačs našiausias K-453 presas iš-

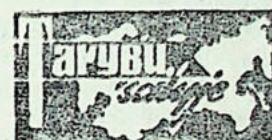
ėjęs iš rikiuotės, nes jam sulūžusios adatos. Kolūkiečio pirmininkas Donatas Krikštaponis prašė pagalbos Ukmergės „Vienybės“ gamyklą. Šios gamyklos darbuotojai prižadėjo nuferti iš ketaus trūkstantas adatas, bet ar tai jiems pavyks — dar neaišku.

Naują našų presą grąžinti į rikiuotę būtina ypač dėl to, kad, jį naudojant, ryšuliai lauke į transporto priemones kraunami mechanizuotai. Kol oras giedras ir šiaudai apysausiai, nesulyti, ryšuliai iš karto būtų sumetami į priekabas. Gi dabar, panaudojant senesnio tipo presus, ryšuliai metami ant ražėnų, o į priekabas ar mašinų kėbulus kraunami rankomis. Jei tik krovėjai atsilieka ir ryšulius permerkia užklupęs lietus — pabandyk tada juos išdžiovinti, nors kolūkiečio daržinėse ir sumontuoti ventiliacijos įrenginiai.

Užvakar kolūkyje šiaudus pradėjo presuoti mechanizatoriai Antanas Tamošiūnas ir Jonas Slapšys. O šiandien pirmąsias vagas ražėnose verčia skutejai broliai Juozas ir Vincas Pipirai, Valdas Kavoliūnas.

Iki penktadienio kolūkyje buvo nukirsta 24 ha kviečių, prikulta 42 t grūdų. Spar-tėjant kolūkyje pjūtis tempams, vis ilgiau gaudžia valymo mašinos ir ventiliatoriai sandėliuose, nauji mechanizatoriai ruošiasi įsijungti į ražėnų skutejų eiles.

D. Binkys
„K. d.“ koresp.

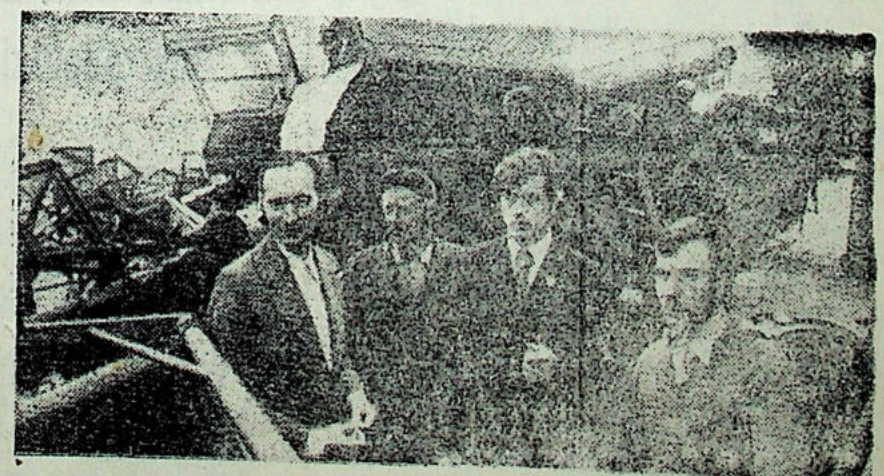

„Derlingomis lankomis pavėčiamos Kamčiatkos tundros pelkės. Melioratoriai sausina jas, tręšia ir kalkina, vadovaudamiesi agrocheminėmis kartogramomis. Dauguma nusaustųjų plotų ap-sėjama daugiametėmis žolė-

mis. Ši pavasarį pirmą kartą pasėti motiejukai, kurių sėkla buvo išauginta pusiasalyje.

„Medaus kopimas prasidėjo Tadžikijos kalnų tarpekliuose. Kalnų bitininkystė — nauja respublikos žemės ūkio gamybos šaka. Neseniai įkurto Tadžikijos bitininkystės susivienijimo bitynuose šiemet numatyta surinkti beveik 1500 tonų medaus.

(TASS-ELTA)

Šiaulių rajono „Naujo gyvenimo“ kolūkiečių mechanizatoriai daro kartą per savaitę visus kombainus. Remonto kabinę tikrinasi komiteto piktai veikiančiųjų darbu.

NUOTRAUKOJE: (iš kairės į dešinę) ūkio partinės organizacijos sekretorius Romualdas Čekauskas, kombainininkas Jonas Novalis, žemės ūkio valdybos inžinierius-inspektorius Vaclovas Kardašius ir mechanikų diktavimų vedėjas Jonas Butka apžiūri javapjūtę paruoštus kombainus.

A. Dilio nuotr. (ELTA)

Traukinys Poliarinio rato link

Nesunku atpažinti Surguto — Kogalymskajos traukinio keleivius: tai statybininkai, geologai, gręžikai. Stotis Kogalymskaja — viena iš naujų placdarmų įsisavinant Tiūmenės srities šiaurę, kur tarp pelkių, šaltose miškų tundraje aptikti naftos ir dujų telkiniai.

Nuo taigoje esančios stoties iki Surguto tik šimtas kilometrų. Bet nutiesiant bėgius, reikėjo per trumpą laiką perkelti maždaug septynis milijonus kubinių metrų grunto, pastatyti keletą geležinkelio tiltų ir keliasdešimt hidrotechnikos įrenginių.

Gyvenvietė taip pat sparčiai auga. Čia yra vidurinė mokykla, vaikų darželis, paštas, buitinio aptarnavimo kombinatas.

Stotimi Kogalymskaja tiesi baigia šis geležinkelis Plieno magistralė tiesiama Šiaurės Ledynotojo vandenyno link. Ten, prie Poliarinio rato, yra Urengojaus dujų kondensato telkinys. Šalia jo bus pastatytas didelis miestas ir didžiausias šalies dujų gavybos kompleksas. Ir Urengojus, ir plieno magistralė, kuri tiesiama į jį, paskelbti sąjunginėmis socialistinėmis komjaunimo statybomis.

„Pradėti tiesiti Surguto — Urengojaus geležinkelį“, —

parašyta TSKP XXV suvažiavimo nutarimuose. Tačiau pirmąsias Tiūmenės srities kelių tiesimo valdybos kolektyvas nutarė jau šio penkmečio metais viską padaryti, kad darbo traukinys galėtų atvažiuoti į Urengojų. Darbams paspartinti plačiai taikomas patyrimas, sukauptas tiesiant Tiūmenės — Surguto — Nižnevartovsko liniją. Labai pelkėtose vietovėse didžiulį efektą duoda grunto pylimas į geležinkelio liniją hidromechanizuotu būdu. Gelžbetoniniai blokai, iš kurių anksčiau buvo gaminami vandens pralaidumo įrenginiai, dabar pakeisti mechaninėmis goiruotomis konstrukcijomis. Linijos tiesėjams padeda šiuolaikinė technika.

Šio geležinkelio Tolimoje Šiaurėje laukia visi. Jis bus labai svarbi Tiūmenės srities ir energetikos milžino transporto arterija, tvirtai sujungs Šiaurę su šalies pramonės centrais. Pateisė geležinkelis bus pastatyti nauji miestai ir gyvenvietės. Juk ne be reikalo sibiriečiai į pavafino keliu į naftos ir dujų krašto ateiti.

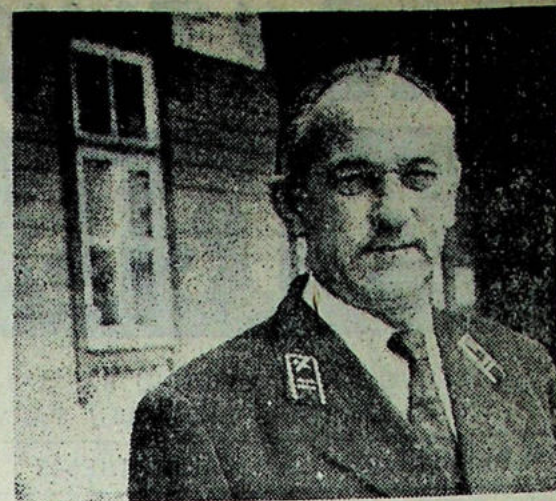
V. Ziliakovas
TASS'o koresp. (ELTA)
Surgutas,
Tiūmenės sritis

Kris tik iš kalytynų vaikystės pasiteiraudavo vyriausio Bieliauskų sūnaus Jono, kuo jis norėtų būti suaugęs, tas visada nedvejodamas atsakydavo: „Geležinkelininku“. Mintis apie šią profesiją Jonui galva atėjo ne atsitiktinai. Jo tėvas dirbo vagonų priežiūrėtoju, garvežių remontininku, motina — geležinkelio darbuotojų poilsio kambario priežiūrėtoja — šeimininke. Visa šeima gyveno prie pat geležinkelio. Jonas, atėjęs iš pamokų Utenos mokykloje, skubėdavo į geležinkelio stotį ir kuo galėdamas padėdavo savo tėvui. Todėl kai buvo užbaigti šeši skyriai, Jonas išvažiuoja į Panevėžio amatų technikos mokyklą mokytis šaltkalvio specialybės.

Svajota būti mašinistu. Išvyksta Jonas į Panevėžį. Į miestą, kuriame ilgą laiką gyveno ir dirbo jo tėvai. Tačiau buržuazijos valdymo metais „Bieliauskams, kaip „nepatikimiems“, pasiūloma pasieškoti vietos kitur. 1918-aisiais, Lietuvoje susikūrus Tarybų valdžiai, Bieliauskas dirba Panevėžyje milicininku, vėliau visi jį pažįsta kaip komunistinių partijų darbininką. Bieliauskienė visuomet pritarė vyro veiklai, ji pati aktyviai dalyvavo

MOPR-o organizacijos veikloje. Vėliau Bieliauskai persikėlė į Uteną. Ejo 1941-iejį. Jonas Bieliauskas baigia amatų mokyklą, įstoja į komjaunimą, galvoja apie savarankišką darbą. Bet prasidėjęs Didysis Tėvynės karas nutraukia šviesias svajas. Grįžusį į Uteną vaikina baltaraiščiai areštuoja ir uždaro į kalėjimą.

Kalėjimo kameroje — šimtai aktyvių, sąžiningų darbininkų. Ju tarpe — ir du Bieliauskai. Tėvas ir sūnus — komjauniniai. Fašistų pakalikai kas rytą stumdami areštuotuosius, grasina: „Jūs — komunistai, visi būsite sušaudyti!“ Ir tikrai — dauguma kameros draugų, išvesti į lauką, į kalėjimą nebe-

Išsipildė vaikystės svajonė

sugrįždavo. Jiems išėjus visuomet pasigirstavo šūvių papliūpos...

Po dviejų mėnesių Jonas iš kalėjimo paleidžiamas, bet darbo surasti Utenoje jau nebepavyksta, jis nuolat persiekiojamas. Nebuvo ramaus gyvenimo ir kitiems Bieliauskų šeimos nariams. Dabar jų laukia naujas miestas — Šiauliai. Senasis Bieliauskas įsidarbina garvežių depo meistrui. Jonas paskiriamas automatinų siurblių mechaniku šaltkalviu.

Išvadavus dalį Tarybų Lietuvos iš okupantų įungo, 1944 metų rudenį Jonas paskiriamas Anykščių geležinkelio stoties viršininku. Neakivaizdinio būdu jis baigė Vilniaus geležinkelio transporto technikumą ir įsigijo eismo techniko specialybę. Budamas reiklus sau ir kitiems, geležinkelio stoties viršininkas sugebėjo rasti bendrą kalbą ne tik su savo kolektivu, bet ir su rajono ūkiu, įmonių, organizacijų vadovais. Jei prieš kurį laiką buvo dažnos vagonų prastovos, tai dabar kiekvieno kolektyvo darbuotojai jaučia didelę atsakomybę dėl šių prastovų ir stengiasi visas siuntas iškrauti kuo sparčiau. Anykščių geležinkelio stoties darbuotojų kolektyvas sėkmingai vykdo visus planus, todėl apie jį visuomet teigiamai atsiliepiama Šiaulių geležinkelio apygardoje.

Anykščių geležinkelio stoties viršininko Jono Bieliausko darbo knygelėje — kelios dešimtys padėkų, atžymėjimų apie premijų, asmeninių dovanų paskyrimą, apie so-

cialistinio lenktyniavimo nu- galėtojo ženklų įteikimą. Viso šito savo nuosirdumu, pareigingumu komunistas Jonas Bieliauskas per trisdešimt penkerius savo darbo metus tikrai nusipelnė.

Rūpesių Jonui Bieliauskui niekada netrūko. Užtenka jų ir dabar. Štai pastaraisiais metais iš Anykščių geležinkelio stoties buvo pakranta ir išsiųsta beveik 97000 tonų įvairių krovinų. Tai daugiausia Anykščių statybinių medžiagų kombinato, vėlimo fabriko „Spartakas“, cino pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ produkcija. Į Anykščius iš tolimiausių šalies kampelių atkeliauja mašinos, trąšos, įvairūs mechanizmai, naftos produktai, vilna ir kiti kroviniai. Praeitais metais siuntų buvo gauta 103.118 tonų. Per metus vien iš Anykščių geležinkelio stoties išvyksta apie 13000 keleivių. Tiesa, pastaruoju metu kelivinis

traukinys jau nebekursuoja. O tai geležinkelio stoties viršininkui atneša dar daugiau rūpesčių. Norinčių važiuoti traukiniu, ypačingai iš tolimesnių, nuošalesnių rajonų kampelių yra labai daug, keleiviai nuolat kreipiasi į viršininką su prašymais, pagėdavimais. Su keleivių pareiškiniais J. Bieliauskas jau ne kartą kreipėsi į Šiaulių apygardą...

Geležinkelio transporto veteranas dabar vadovauja ne tik Anykščių geležinkelio stotiai. Viršininko žinioje jau ir Troškūnų, Ragavėlės, Rubikių stotys, šeši sustojimo punktai. Tai reiškia, kad rūpesčių, atsakomybės pridedo dar daugiau...

„Rytoj visi šalies geležinkelininkai pažymės savo profesinę šventę. Ją toks pat žvalus, energingas, kupinas naujų sumanymų pasitikis ir Anykščių geležinkelio stoties viršininkas komunistas Jonas Bieliauskas, plieno magistralės paskyręs ne vieną savo prasmingą gyvenimo dešimtmetį.

Vyt. BAGDONAS
Autoriaus nuotrauka

Anykščių rajono Liaudies kontrolės komitete

Dėl neūkiškumo „Ateities“ ir Skiemonių kolūkiuose

„Ateities“ ir Skiemonių kolūkiuose susidarė bloga padėtis gyvulių prieauglio išsaugojimo klausimu. Dėl neūkiškumo 1978 m. Skiemonių kolūkyje paskersta ir parduota skerdimui 160 įvairaus amžiaus veršelių. Tas sudarė 28,8 proc. visų per metus gautų veršelių. Kiaulių šiame ūkyje paskersta ir parduota skerdimui 1277, arba 41 proc. visų tais metais gautų paršelių. Tai 30,8 proc. daugiau, negu vidutiniškai rajone.

Per pirmąjį šių metų pusmėį Skiemonių kolūkyje paskersta ir parduota skerdimui 153 veršiai. Iš to skaičiaus paskersta 102 mažesni veršeliai, arba 32,4 proc. visų gautų per pusmetį veršelių. Kiaulių per šį laikotarpį ūkyje paskersta ir parduota skerdimui 1118, arba 35,8 proc. nuo gauto paršelių skaičiaus. Vidutinis paskerstų paršelio svoris sudarė 15 kg. Be to, Skiemonių kolūkyje realizuojamai mėsa nėra patvirtintų kainų. Ūkio vyr. zootechnikas M. Tumėnas ir vet. gydytojas P. Tidikis nekontroliuoja pirmėnės gyvulininkystės apskaitos. Prievertinai papjautiems gyvuliams ir užskurdusiems

paršeliams nesurašomi brokavimo aktai, skerdiena mėsa neišrušiuojama.

„Ateities“ kolūkyje 1978 m. paskersta ir parduota skerdimui 225, arba 22 proc. visų gautų veršelių. Kiaulių paskersta ir parduota skerdimui 889, arba 25 proc. gautų paršelių. Per pirmąjį šių metų pusmetį „Ateities“ kolūkyje paskersta ir parduota skerdimui 328, arba 55 proc. visų gautų veršelių. Kiaulių per tą patį laikotarpį paskersta ir parduota skerdimui 676. Visi šie faktai rodo, kad „Ateities“ kolūkio vyr. zootechnikė D. Ezelskienė ir vet. gydytojas J. Markus neįtikrinio reikiamos gyvulių priežiūros bei gydymo.

Anykščių rajono liaudies kontrolės komitetas savo nutarime pažymėjo, kad Skiemonių ir „Ateities“ kolūkiuose yra daug neūkiškumo skerdžiant ūkio galvijus, bei kiaules ūkio vidaus poreikiams. Tas vėliau sudaro didelį sunkumų vykdant mėsos pardavimo valstybei liaudies ūkio planus.

Už nepatenkinamas gyvulių laikymo sąlygas bei neūkiškumą „Ateities“ ir Skiemonių kolūkių pirmininkams R. Dailidei ir J. Augustinui pareikštos pastabos.

Už blogą gyvulių priežiūrą, nepatenkinamą profilaktinių priemonių įgyvendinimą „Ateities“ kolūkio vyr. zootechnikė D. Ezelskienė ir Skiemonių kolūkio vet. gydy-

tojui P. Tidikiui pareikštos pastabos.

Už blogą pirminių dokumentų tvarkymą, aplaidumą darbe, nepatenkinamą kiaulių ir galvijų priežiūros organizavimą Skiemonių kolūkio vyr. zootechnikui M. Tumėnui pareikštas papeikimas.

Skiemonių ir „Ateities“ kolūkių liaudies kontrolės grupių pirmininkai A. Strazdas ir D. Ezelskienė įpareigoti apsvastyti šį nutarimą liaudies kontrolierių susirinkimuose ir numatyti priemones kontrolės darbo pagerinimui.

„K. d.“ inf.

Savivaliautoja sudrausta

Į Anykščių rajono LDT vykdomąjį komitetą rašta ir žodžiu kreipėsi grupė Surdegio apylinkės gyventojų, nusiskųsdami Zvilinių kasdieninės paklausos prekių parduotuvės vedėjos T. Tauskalienės šavivaliavimą: ji dažnai užslepia ir paskui savo draugams bei pažįstamiems pardavinėja padidintą paklausos prekes, pažeidinėja prekinimo alkoholiniais gėrimais taisykles, yra grubi pirkėjų atžvilgiu, nesilaiko nustatyto darbo laiko ir t. t.

Patikrinus pasirodė, kad šis nusiskundimas turi rimtą pagrindą. Kontrolinio užpirkimo metu T. Tauskalienė apskaičiavo pirkėją. Rasti, taip pat, nuslėpti tam tikri kiekiai padidintą paklausą turinčių prekių. Ne visoms prekėms buvo išrašytos kainų etiketės.

19 m. liepos 27 d. įvykusiam Anykščių rajono sąjungos valdybos posėdyje už prekybos taisyklių pažeidimą, padidintą paklausą turinčių prekių užslėpimą, neįrašymą kainų etiketė, grubų elgesį su pirkėjais Troškūnų vartotojų kooperatyvo Zvilinių parduotuvės Nr. 19 vedėjai T. Tauskalienėi pareikšta griežta drausminė nuobauda.

RVKS nutarime, be to, atkreiptas Troškūnų vartotojų kooperatyvo valdybos pirmininkės M. Bučinskaitės dėmesys į tai, kad ji per apšūnį kontroliavo Zvilinių parduotuvės darbą. M. Bučinskaitė įpareigota užtikrinti pastovią Zvilinių parduotuvės darbo kontrolę.

„K. d.“ inf.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1979. VIII. 4

LIK SVEIKA, STOVYKLA

Beveik visą liepos mėnesį „Lenino keliu“ kolūkyje talpininkavo darbo ir poilsio stovyklos „Atžalynas“ stovyklautojai, vadovaujami mokytojų P. Zukaitės ir R. Krikštopaitės. Trisdešimt moksleivių aktyviai padėjo kolūkiečiams lauko daruose. Jie ravėjo morkas, burokus, rove iš dobilų ramunes, o esant nepalankiam orui, fermose valė langus, duris, vamzdžius. Kolūkiečiai ilko patenkinti moksleivių darbu, pakvielė atvažiuoti sekančią vasarą.

Moksleiviai ne tik gerai dirbo, bet ir turiningai ir linksmai leido savo laisvalaikį. Visi pabuvojo liaudies menininko Z. Valuntos sodyboje, pasigrožė žmogaus rankomis sukurtu mediniu zoologijos sodu.

Didelį įspūdį paliko ekskursija po ūkį ir susitikimas su kolūkio pirmininku A. Slavensku, kuris papasakojo apie pirmąsias kolūkio kūrimo dienas, kasdieninį žemdirbio darbą. Stovyklautojai surengė miško šventę, ku-

rios metu sutvarkė Kūdrėlių kalvą.

„Lenino keliu“ kolūkis — rašytojo J. Tumo-Vaižganto gimtinė. Moksleiviai apilankė gimtąjį rašytojo kaimą, pabuvojo prie rašytojo sodybos, klausėsi jo gimtinių atsiminimų apie J. Tumą-Vaižgantą. Svėdasuose prie rašytojo paminklo padėjo gėlių.

Visus linksmai nutiekė stovyklautojų agitbrigadų pasirodymas, skambėjo dainos, šmaikštūs ketureiliai. Vylauto Montvilos eilėraščių konkurso metu klausėmės skambių posmių.

Atsideddami kolūkiečiams už jų rūpinimąsi, moksleiviai surengė žemdirbiams puokščių parodą, kurios gražiausius žiedus paskyrė darbo pirmūnams, soc. lenktyniavimo nugalėtojams.

Greitai praskriejo dienos „Atžalyno“ stovykloje ir stovyklautojai išsiriavo vėlavos nuleidimui ir stovyklos uždarymui. Lik sveika, stovykla! Iki susitikimo sekančią vasarą!

A. Čiukšytė

RIMANTAS VANAGAS

Daug gražių atsiliepimų sulaukė Rimantas Vanagas, praeitais metais debiutavęs su pirmuoju eilėraščių rinkiniu „Autobiografijos pradžia“. Jaunasis poetas dažnai aplanko savo gimtąjį Anykščių kraštą. Valkystės dienu prisiminimai, šilumėniniai įspūdžiai, bendravimas su anykštėnais ir gražiąja šio krašto gamta padiktuoja naujus posmus. Rimantas Vanagas netrukus atiduos leidyklai savo antrąjį poezijos rinkinį. Iš būsimosio rinkinio spausdiname keletą naujų eilėraščių.

IŠ PRAEITIES

ir aš jau matau kaip tuštėja dangus
virš mano namų kaip slopsa kamino dūmas
kaip džiūsta jazminų krūmai mano vienmečiai
kaip užželia takas smėliu nebebarstomas o Sventoji
tiesiog akyse išsilieja tenai
kur vaikščioti laukta gulėta

ir nieko nepaprasta sėdėti vienam pašalį
ir kalbinti klevą kurį jau seniai nuplovė
ir gerti jo sulą ir kelti inkilą į jo kuplią kepurę
ir nieko nepaprasta užkliūti už kelmo jau sukūrento
paslysti ant ledo kuris dabar gal nievų mišlą
ar liūnas paparčių glėby ar verksmas
ir nieko nepaprasto apkursti nuo triukšmo
kuris dabar jau spengianti tyluma
apsvaigti nuo meilės kuri dabar vien tolimas spin-
dulys

alsuoti nuo to nė kiek ne lengviau
tik lengviau stebėti kaip nakčia išžiebta
vis naujos žvaigždės jos droviai mirksi jos naiviai
žvelgia į mus dar nežinodamos nei savo vardų nei
kas jos

tik lengviau klausytis kaip tylutėliai šnara
kažkieno nedrąsus žingsniai gal šitaip ateina
sunki ir tamsi drėgnų pamiškių žolė gal šitaip ateina
pasimatymas tų kurie dar tebemiega lopšiuos
gal šitaip ateina rytojaus šventė nes mes kiekvieną
dieną

švenčiam savo gimtadienį

PESLIAI

Pelynų ir smėlio tyli karalystė,
mane sugrįžtantį ar bepažįstį?

Aš tas, kuris miltus malūne maliau
ir, juodas nuo darbo, miegojau vagoj.

Aš tas, kurį gaminiojo naktį šilė,
o medžiai šnopavo ir lūžo šalia.

Aš tas, kuris priešą vijau paknopstom —
ir griuvo kaimynas akim išplėstom.

Aš tas, kuriam tėviškė liko tokia:
apleistas kalnelis ir smilgų tankmė.

Pelynų ir smėlio tyli karalystė,
mane sugrįžtantį kas besutiks jau?..

Bičiuli, mes kurstom ugnikalnių lavą

Bičiuli, mes kurstom ugnikalnių lavą,
ji tam katile, kurio niekas nemato.

Kamčiatkoj, Pompėjoj ir net Anykščiūos
atsiveria prarajos, dvelkia karščiu.

Tie akmenys, lekiantys tiesiai į mus,
grėsmingu dundėjimu daužo sapnus.

Plevėna lyg paukščiai šilti pelenai,
kur ką tik žioravo gražiausi jausmai.

Reikėtų sustoti, bet argi gali,
kai ūkia laivai, traukiniai ir gėlmė?

Kai žemė garuoja pasaulio krašte
lyg dar neataušus varinė žvaigždė?

Reikėtų sugrįžti, bet kurgi sugrįžti,
jei niekur, o, niekur išėjęs nesit?..

REGINA KARAZNEVIČIENĖ

GIMTU TAKU

Einu takais, kur augom ir svajojom,
Kur pirmą posmą rašėme kartu.
Prie mūsų upės, kaip tada, sustoju.
Zalieji medžiai žvaiglos nuo krantų.

Tylu. Zieduose bitės.
Užlieja saulė šiluma žvelnia.
Palinkęs prie vilnės gražus žilvitis
Kaip senas draugas žiūri į mane.

Pažino! Vis tikrai pažino...
Gal pasakys ir tau, kad aš buvau,
Kad atėjau iš didelio laukimo —
Iš pakalnutės žiedlapio traupos.

J Ū R A

Šiandien jūrą dūsauja ir veržias
Vedasi į gilumą pušis,
Ir baltąja undine pavirtus
Senam žvejui viską išsakys

Sūrus jos lašai per veidą ritas,
Svelnūs pirštai glosto tam pečius,
Ir didžiulį nerimą atritus
Ji pažais su tavimi pačiu.

Nebejausi nei veidų, nei kranto,
Nei svajingų, laukiančių akių...
Jūra žemės skausmo nesupranta
Ji — valdovė daugelio širdžių.
Cerniachovskio kolūkis

Bukantėje, Žemaitės gimtinėje

„Kalbėdami apie rašytoją Juliją Zemaite, mes visomet pradedame „Liaudies rašytoja“. Siais žodžiais tiksliai išreiškiama Zemaite kūrybos ir gyvenimo esmė. Turbut, nėra kito lietuvių rašytojo, kurio kūryboje taip tikroviškai ir spalvingai, tokia turtinga ir išraiškinga liaudies kalba būtų pavaizduotas Lietuvos kaimo gyvenimas. Zemaite — ne tik įžymus rašytoja, bet ir tarsi asmenybė. Iš Zemaite portretų žvelga į mus senyva moteris, valstietiška skarele ir inteligento veidu. Atviras, ramus, tačiau valingai suspaustomis lūpomis veidas hylote byloja, kad tai žmogus, pa-

kėlęs daug vargo, bet išlaikęs deramą orumą, įgijęs didžiulės gyvenimo patirties ir išminties. Zemaite kūryba ir jos gyvenimas tarsi simboli-zuoja daug kentėjusią, bet kovojusią ir laimėjusią liaudį.

Tokios mintys kiekvieną užplūsta apsilankius rašytojos gimtinėje Bukantėje (dabar Plungės rajono Sateikių tarybinis ūkis), pažvelgus į prie rašytojos memorialinio namo-muziejaus pastatytas medžio skulptūras, vaizduojančias Julijos Zemaite kūrinų personažus, jos pačios, rašytojos ir moters, asmenybę, pravėrus namo duris.

...Bukantės dvarelis. Čia

1845 metų gegužės 31-ąją neturtinę, bet sulenkėjusią bajorų Beniuševičių šeimoje gimė Julija — būsimoji rašytoja. Čia ji nuo pat vaikystės linko prie liaudies, prie baudžiauninkų vaikų, prieš tėvų valią mokėsi lietuvių kalbos, padėdavo skriaudžiamiesiems. Dar vaikystėje pradėjo ryškėti atkaklus, tvirtas jos charakteris, kuris vėliau padėjo jai išverti visus vargus ir tapti rašytoja.

...Dešimties metų Julija palieta topoliais apaugusią Bukantės sodybą, upelį, kur mėgdavo maudyti, tamsius eglynėlius, kurių karpytos linijos taip gražiai atrodo nuo netolimo kalnelio, ir išvyksta

į Sėmų dvarą netoli Varnių, kur turtinga Julijos dėdienė padarė malonę, leisdamą neturtinę giminaitę mokyti kartu su savo dukterimis.

...Didelę reikšmę jos gyvenime turi 1863 metų sukilimas. Ji stengiasi kuo galėdama padėti sukilėliams, veržte veržiasi į pavojingiausius žygius, gabena į sukilėlių stovyklą maistą, slapta veža sužeistą sukilėlį, siuva sukilėliams baltinius. Labai skausmingai Julija pergyvena sukilimo numalšinimą.

...Alinantis, sunkus darbas, kaimo tamsa, skurdas nepalaužė Zymantienės dvasios. Ir slogioje aplinkoje ji išlai-

ko kultūringesnius įpročius, meilę knygai. Turėdama keturiasdešimt devynerius metus Julija Zymantienė, skatinama kaimynų sūnaus Šiaulių gimnazijos moksleivio, (vėliau žymaus visuomenės veikėjo ir publicisto) Povilo Višinskio, imasi plunksnos. Taip atsirado pirmasis apsakymas „Rudens vakaras“, išspausdintas 1895 metų kalendoriuje. Taip gimė rašytoja Zemaite.

...Savo namiškių nepalaikoma, atitrūkdama nuo sunkių kasdieninių darbų ir rūpesčių, Zemaite rašo naktimis, prie menkos spingsulės, pasigaminuose iš vyniojamo popieriaus sąsiuvinuose. Ji stengiasi papildyti jaunystėje įsigytas negausias literatūrinės žinias, įsitraukia į lietuvių kultūrinį ir literatūrinį gyvenimą, dalyvauja slapčiuose lietuvių inteligentų ir rašytojų susirinkimuose, įsijungia į revoliucinį judėjimą, platina revoliucinę literatūrą, jos kūryba pasidaro kovingesnė, griežtesnė, apsakymuose vis dažniau vaizduojama valstietų kova su dvarininkais, revoliucinis judėjimas, streikai.

Sie ir kiti liaudies rašytojos gyvenimo puslapiai atspindi jos name-muziejuje Bukantėje, kuris buvo atidarytas 1965 metų gegužės 30 dieną, minint J. Zemaite 120-ąsias gimimo metines.

Minint rašytojos 132-ąsias gimimo metines, 1977 metų birželio mėnesį netoli muziejaus buvo iškilmingai atidengtas liaudies meistrų su-

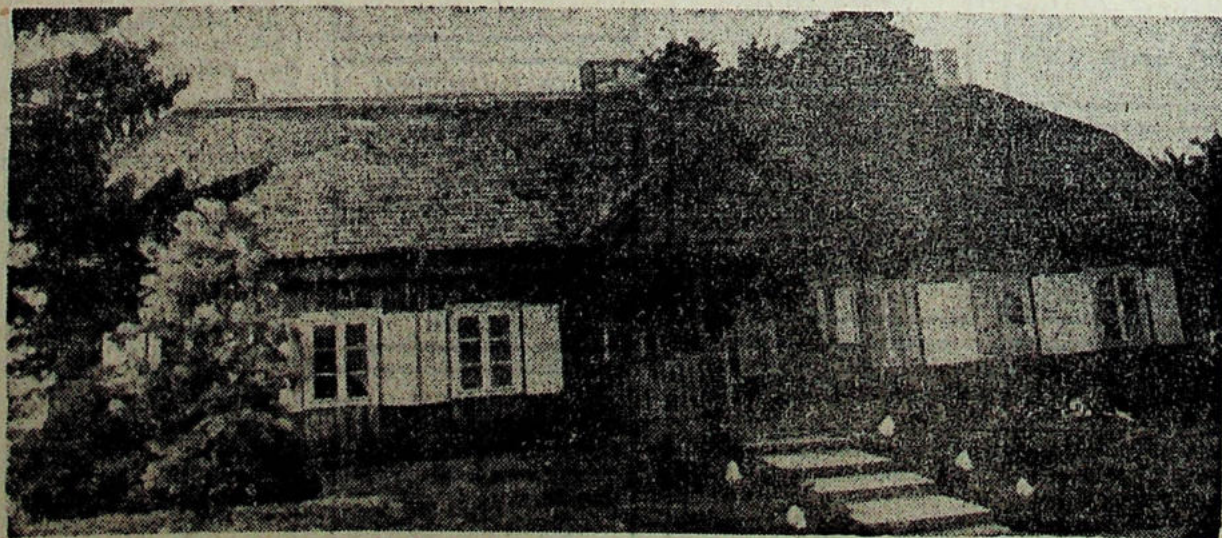

Medinėje skulptūroje atgijo moteris valstietiška skarele — J. Zemaite.

kurtų medinių skulptūrų kompleksas, skirtas Zemaite kūrybai. Kiekvieną, atvykstantį į Bukantę, dabar pasitinka ir liaudies meistro V. Ulevičiaus skulptūra, kurioje atgijo ši moteris kaimietiškais drabužiais, valstietiška skarele, ramiu ir atviru veidu, valingai suspaustomis lūpomis — rašytoja, motina, visuomenės veikėja... (Beje,

nukeltai 4 pusl.

**KNIEK I VVINIS
DARBAS**

Bukantėje kiekvieną pasi tinka rašytojos memorialinis namas—muziejus.

Bukantėje, Žemaitės gimtinėje

Atkelta iš 3rusl.

Šio liaudies meistro sukurti stogastulpiai puošia ir Anykščių rajoną).

Nuo 1977 metų liepos 15 dienos muziejus pakvietė lankytojus gerokai išplėtęs, atnaujinęs ekspozicijas, jas papildęs vertingais dokumentais.

Erdviuose kambariuose, kur kažkada gyveno Beniusevičiai, iš kur būsimoji rašytoja veržėsi į džiaugsmą ir laimę, slapta bėgdavo pas būdžiauninkų vaikus, dabar matome daug asmeninių Žemaitės daiktų, baldų, įvairiomis kalbomis išleistas jos knygas, kūrinių rankraščius, nuotraukų, dokumentų kopijas...

...Ekspozicijos atspindi atskirus rašytojos gyvenimo momentus: „Julija Beniusevičiūtė Dziuginėnuose“, „Julija Zymantienė Ušnėnuose“, „Žemaitės literatūrinio darbo pradžia“, „J. Žemaitė ir P. Višinskis“, „J. Zymantienės vargo metai“ ir t. t.

Muziejuje gana daug stendų, kuriuose talpinamos nuotraukos vaizdžiai byloja, kaip gerbiamas rašytojos atminimas dabar. Nuotraukose užfiksuoti Žemaitės vardu pavadintų respublikos miestų ir gyvenviečių gatvių, kolūkių vaizdai, įvairių teatrų bei kaimo kultūros namų scenose suvaidintų rašytojos kūrinių epizodai, rašytojai — kasmetinės Žemaitės literatūrinės premijos laureatai...

Sį memorialinį namą-muziejų Bukantėje kasdien aplanko dešimtys ekskursijų, šimtai literatūros mylėtojų. Plungiškiečiai ir varėniškiai, anykštėnai ir vilniečiai, rusai ir latviai, kazachai ir gruzinai atvyksta nusilenkti liaudies rašytojai, pabuvoti jos gimtinėje, nors trumpam pažvelgti į Julijos Žemaitės kupiną pergyvenimų, nevilties, vargingo, bet prasmingo gyvenimo kelią.

Vytautas Bagdonas
Autoriaus nuotraukos

„Neptūnas“ iš žvejų miesto

Tai buvo 1968 metais, kai Liepojos žuvininkystės kolūkyje „Bolševikas“ buvo sukurta estradinis orkestras „Neptūnas“. Šio kolektyvo vadovu dirbo Ekabas Ozoliūšas — labai gabus dirigentas, sutelkęs kolektyvą, galintį atlikti įvairias džiažines kompozicijas. Ypač gerai norisi pažymėti orkestro pučiamųjų grupę. Kasmet kolektyvas koncertuoja su didėjančiu pasisekimu. Muzikantai palaiko ryšius su jaunais kūrėjais, atlieka pradedančiųjų kompozitorių kūrinius. Jau keletas metų orkestras iškovoja laureatų vardus miestų, zonų ir respublikos

saviveiklinių estradinių kolektyvų apžiūrose. „Neptūnui“ pasisekė gerai pasirodyti tradiciniame tarp-respublikiniame žuvininkystės kolūkių estradinių orkestrų, ansamblių ir individualių atlikėjų festivalyje „Jūras Perle“. Šio festivalio įkūrėjas ir organizatorius — „Bolševiko“ kolūkis. 1978 metais šiame muzikiniame forume varžėsi vienuolika kolektyvų. „Neptūnas“ užėmė pirmąją vietą. Laureatų vardus iškovojo orkestro solistai Anita Berza ir Janis Polis. Su dideliu pasisekimu koncertuoja nauji solistai Daira Rogė ir Anatolijus Kuzmenka. Tik metai „Neptūne“ dainuoja so-

listas Janis Narkevič. Miestų apžiūrose jis užima pirmą vietą, o zonas ir respublikos apžiūrose 1978 m. užėmė antrą vietą.

Negalima nepaminti ir to, kad per dešimt gyvenimo metų kolektyvas išaugino ir išleido daug talentingų atlikėjų. Neseniai į Latvijos valstybinę filharmoniją išėjo „Neptūne“ mušamaisiais grojęs Valerijus Tarasenko, Leningrado „Muzikholo“ soliste tapo Tatjana Cholina.

Liepojos žuvininkystės estradinio orkestro „Neptūnas“ koncertų klausėsi ne tik Latvijos ir kitų sąjunginių respublikų žiūrovai, bet ir estradinės muzikos mėgėjai užsienyje.

Latvijos TSR delegacijos sudėtyje praėjusią vasarą „Neptūnas“ viešėjo Vokietijos Demokratinėje Respublikoje, kur koncertavo abiejų šalių draugystės šventėje.

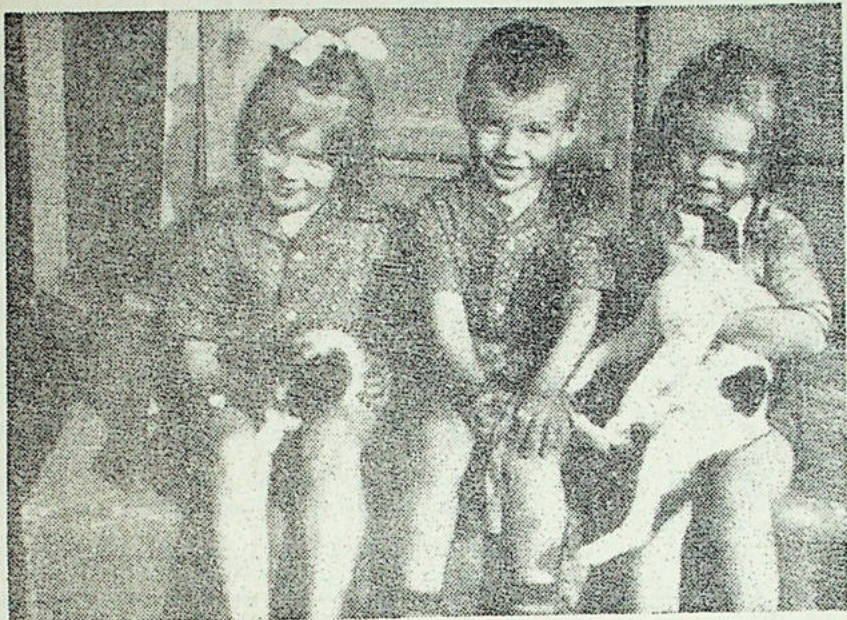
Sis estradinis orkestras š. m. rugpjūčio 7 d. 20 val. koncertuos Anykščių kultūros rūmuose.

Z. Miežinska,
Liepojos kultūros skyriaus instruktorė

„Gubojos“ dailininkai — Rusnėje

Dvidešimt dienų dvi dešimtys Klaipėdos žvejų klubo liaudies studijos „Gubojos“ dailininkų išsėjos ir kūrė Rusnėje. Daug kas traukė svečių akį saloje: žėrinčių vandenių supama žemė, žvejai skaidriai mėlynoje Kuršmarų plynėje, tylūs pavakarių užutėkiai su sustingusio-

mis valtimis, išraiškingi marių darbininkų veidai. Birželio pabaigoje dailininkai surengė Rusnės kultūros namuose parodą, kurioje ekspozavo 70 savo darbų. Rusniškiai, daugelis salos svečių palankiai įvertino menininkų triušą. Apie tai byloja įrašai atsiliepimų knygoje, rašo „Komunistinis darbas“.

Dvi sesytės prie šalies.

P. Jurkšto nuotr.

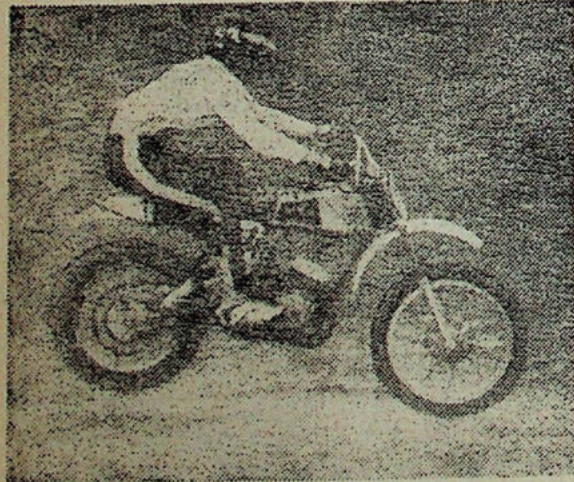
Taupūs miškininkai

Vitebsko srities Bešenkovičių miškų ūkis pasiekė, kad kirtavietėse nebedegty laužai. Po biržės ir miško sandėlius važinėja „Belarusas“, paversdamas techninėmis skiedromis medienos atliekas. Tai puiki žaliava kartono ir medžio plokščių gamybai.

Pastatytas cechasis, kuriame iš smulkių eglišakių ir spyglių kasmet padaroma po 30 tonų chlorofilo-karotino pastos. Ją miškai perka gyvulių augintojai. Miškų ūkio racionalizatoriai sukonstravo

stakles, kad galėtų daryti iš plonesnių medžių gegnes, taip pat smulkius medžio dirbinius, turinčius didelę gyventojų paklausą.

Miškų ūkis tapo sąjunginės apžiūros-konkurso „Už efektyvią gamybą ir medžiagų bei žaliavų taupymą“ nugalėtoju. Jo direktoriui N. Labkovui suteiktas Baltarusijos TSR nusipelnusio miškininko vardas. Šio ūkio patyrimas plačiai išnagrinėtas respublikos miškininkų seminare.

Lenktynių trasoje.

Mirus EMILIJAI KLENAUSKIENEI, liūdesio valandą, reiškiamame nuosirdžiai užuojautą velionės šeimai ir artimiesiems.
Čeniai, Meškauskai, Orlovai, Bilkevičiai, Matikonai, Vitkūnėnė, Čepukienė, Karveliai

Mirus BRONIUI VINGILIUI, nuosirdžiai užjaučiame brolius Joną, Povilą, Juozą, Vyta, seserį Oną, gimines bei artimuosius.
„Pirmyn į komunizmą“ kolūkio valdyba ir kolūkiečiai

Anykščių autokelių valdybos darbų vykdymo objekto Nr. 2 darbuotojų kolektyvas reiškia nuosirdžiai užuojautą JONUI SLIVINSKUI, jo mylimai mamytei mirus.

BENEDIKTUI KLENAUSKUI, liūdesio valandą, mirus mylimai žmonai, nuosirdžiai užuojautą reiškia Anykščių MK profsąjunginė organizacija

Anykščių vaiku lopšelio-darželio Nr. 1 darbuotojų kolektyvas nuosirdžiai užjaučia GRAŽINĄ PUSTELNIKOVIENE, jos mylimai mamytei mirus.

Nuosirdžiai užjaučiame IRENĄ KUNCIENĘ, mirus mylimai mamytei.
Anykščių varotojų kooperatyvo darbuotojai

TEOFILEI BURNEIKIENEI, Dėl mylimo brolio mirties reiškiamame nuosirdžiai užuojautą.
Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija, profsąjunginė organizacija ir vyno medžiagų gamybos cecho dirbantieji

Mirus EMILIJAI KLENAUSKIENEI, liūdesio valandą, reiškiamame vyra BENEDIKTA, vaikus — VYTAUTĄ, ROMĄ, GRAŽINĄ ir ALGĮ.
Saladžiai, Gronskienė, Jonušai, Stirvydai

ALGIRDUI KLENAUSKUI, Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamame nuosirdžiai užuojautą.
Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo administracija ir profsąjunginė organizacija

Nuosirdžiai užjaučiame BENEDIKTĄ KLENAUSKĄ ir jo šeimą, mirus mylimai žmonai.
Anykščių MK administracija

Mirus EMILIJAI KLENAUSKIENEI, nuosirdžiai užjaučiame velionės šeimą ir artimuosius.
BGAK administracija ir profsąjunginė organizacija

ROMAI VAICIENEI, liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, nuosirdžiai užuojautą reiškia vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija, profsąjunginė organizacija ir vyno rauginimo baro darbuotojai

Mirus PAULINAI GAIDELIENEI, liūdesio valandą, nuosirdžiai užjaučiame Leoną ir Vladą Aleksonas.
Juknevičiai, Riaubos, Pukienė, Jančienė, Žiukai

Reikalinga

Anykščių statybinių medžiagų kombinatui reikalingi: inžinierius-šilumininkas, inžinierius-statybininkas, san-technikas ir buldozerininkas. Vikonij ir Rubikų cechams — šaltkalviai, suvirintojai, elektrikai ir kiti profesijų darbininkai.

Vikonij ir Rubikų cechuose aprūpinama žinybiniais butais arba suteikiamos sąlygos gyvenamo namo statybai, aprūpinant kombinato statybiniomis medžiagomis. Dėl darbo sąlygų kreiptis į kadrų skyrių arba skambinti telefonu 5-19-72.

Administracija

„Puntuko“ kolūkiui reikalingas buhalteris. Dėl darbo sąlygų kreiptis į kolūkio valdybą arba skambinti telefonu 5-11-92.

Pirmininkas

Anykščių sodininkystės tarnybiniam ūkiui reikalingas statybos meistras. Aprūpinama butu su patogumais. Kreiptis asmeniškai arba skambinti telefonu 5-15-50.

Administracija

Mirus EMILIJAI KLENAUSKIENEI, liūdesio valandą, reiškiamame nuosirdžiai užuojautą velionės šeimai ir artimiesiems.
Čeniai, Meškauskai, Orlovai, Bilkevičiai, Matikonai, Vitkūnėnė, Čepukienė, Karveliai

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11214 Uzsak. №. 1373

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)